

Sygn. akt II KK 321/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Eugeniusz Wildowicz

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2020 r.

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie A. W.

ukaranego z art. 119 § 1 k.w.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść obwinionego

od prawomocnego wyroku nakazowego

Sądu Rejonowego w Z. z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt II W (...),

**I. uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i na podstawie art. 5 § 1
pkt 4 k.p.s.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umarza postępowanie;**

II. kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Komenda Powiatowa Policji w Z. skierowała do Sądu Rejonowego w Z. wniosek z dnia 29 sierpnia 2015 r., nr RSOW (...), o ukaranie A. W. obwinionego o to, że w dniu 5 kwietnia 2015 r. w godzinach 17:00 - 17:05 w G., woj. [...] na cmentarzu parafialnym znajdującym się przy ul. R. , dokonał kradzieży w celu przywłaszczenia torebki z materiału skóropodobnego o wartości 90 złotych wraz z

zawartością w postaci: telefonu komórkowego marki N. o nr IMEI: (...) wraz z kartą SIM o wartości 300 złotych oraz etui na telefon komórkowy o wartości 10 złotych, stanowiących mienie o łącznej wartości 400 złotych na szkodę M. S. – to jest, za wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w Z. orzekał na posiedzeniu w trybie art. 93 § 1 i 2 k.p.s.w. i uznając za ujawnione dowody dołączone do wniosku o ukaranie oraz przyjmując na ich podstawie, że okoliczności czynu i wina obwinionego nie budzą wątpliwości, wyrokiem nakazowym z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt II W (...), uznał A. W. za winnego dokonania zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. - i za to wymierzył mu karę jednego miesiąca ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wysokości 30 godzin. Sąd zwolnił go od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa (k. 30).

Wyrok nakazowy nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 23 grudnia 2015 r. (k. 30).

Od powyższego wyroku nakazowego kasację wniósł Prokurator Generalny, który na podstawie art. 110 § 1 k.p.s.w. zaskarżył orzeczenie w całości, na korzyść obwinionego A. W. .

Na zasadzie art. 111 k.p.s.w., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.s.w. zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, to jest art. 93 § 2 k.p.s.w., polegające na wydaniu wobec A. W. wyroku w postępowaniu nakazowym, mimo, że okoliczności popełnienia opisanego we wniosku o ukaranie czynu z art. 119 § 1 k.w. w świetle dowodów załączonych do tegoż wniosku budziły wątpliwości.

W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, a zatem z uwagi na treść art. 535 § 5 k.p.k. możliwe było jej rozpoznanie na posiedzeniu bez udziału stron, albowiem zachodziły podstawy do jej uwzględnienia w całości.

Stosownie do dyspozycji art. 93 § 2 k.p.s.w., orzekanie w postępowaniu nakazowym może nastąpić jedynie wtedy, gdy okoliczności czynu i wina obwinionego nie budzą wątpliwości. Ma rację skarżący Prokurator Generalny, że w analizowanej sprawie wymóg ten nie został spełniony, ponieważ czyn zarzucony A. W. wnioskiem z dnia 29 sierpnia 2015 r., nr RSOW (...) nie miał żadnego oparcia w zebranych w sprawie materiale dowodowym i nie uzasadniał pociągnięcia obwinionego do odpowiedzialności wykroczeniowej na podstawie art. 119 § 1 k.w. W treści przedmiotowego wniosku wskazano bowiem na czyn zabroniony popełniony na szkodę M. S. , podczas gdy zgromadzony w postępowaniu materiał dowodowy w całości odnosił się do innego wykroczenia, a mianowicie, mającego miejsce w dniu 29 marca 2015 r. w G. zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 175 złotych na szkodę U. K.

Z analizy akt niniejszej sprawy o sygn. II W (...) w której wydany został przez Sąd Rejonowy w Z. w dniu 18 listopada 2015 r. zaskarżony wyrok nakazowy wynika, że sprawa rzeczywiście dotyczy kradzieży mienia w dniu 29 marca 2015 r. w G. popełnionej na szkodę U. K. (zob. postanowienie o wyłączeniu materiałów dochodzenia do odrębnego prowadzenia – k. 2). A. W. został przesłuchany w tej sprawie w charakterze osoby, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie, po ogłoszeniu mu zarzutu o to, że w dniu 29 marca 2015 r. o godz. 19:30 w G., woj. [...], na ulicy S. w rejonie bloku nr [...] dokonał kradzieży w celu przywłaszczenia torebki z materiału skóropodobnego o wartości 30 złotych wraz z zawartością w postaci okularów o wartości 100 złotych oraz pieniędzy w kwocie 45 złotych, stanowiących mienie o łącznej wartości 175 złotych, na szkodę U. K. , tj. o czyn z art. 119 § 1 k.w. (k. 23 — 24). Żaden zapis znajdujący się w aktach sprawy nie wskazuje na wykroczenie, jakie zostało popełnione na szkodę M. S. - za wyjątkiem wniosku o ukaranie (k. 27), który najprawdopodobniej został błędnie załączony do akt sprawy. Całość materiałów odnosi się do wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., ale popełnionego na szkodę U.K., a nie M. S.

Dopiero wniosek Komendy Powiatowej Policji w Z. o ukaranie z dnia 29 sierpnia 2015 r., znajdujący się na karcie 27 akt sprawy o sygnaturze II W (...) zarejestrowany pod nr RSOW (...), odnosi się do czynu popełnionego na szkodę

M.S. – zgodnie z tym wnioskiem i jego zakresem przedmiotowym procedował dalej Sąd Rejonowy w Z.. Po jego rozpoznaniu Sąd Rejonowy wyrokiem nakazowym z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt II W (...), uznał A. W. za winnego tego, że w dniu 5 kwietnia 2015 r. w godzinach 17:00 - 17:05 w G., woj. (...) na cmentarzu parafialnym znajdującym się przy ul. R. dokonał kradzieży w celu przywłaszczenia torebki z materiału skóropodobnego o wartości 90 złotych wraz z zawartością w postaci: telefonu komórkowego marki N. o nr IMEI: (...) wraz z karą SIM o wartości 300 złotych oraz etui na telefon komórkowy o wartości 10 złotych, stanowiących mienie o łącznej wartości 400 złotych na szkodę M. S. – to jest, uznał go winnym wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to wymierzył mu karę 1 miesiąca ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wysokości 30 godzin. Sąd zwolnił obwinionego od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa (k. 30).

Sąd Rejonowy w Z. procedując w trybie art. 93 § 1 i 2 k.p.s.w. i uznając przesłane wraz z wnioskiem dowody za ujawnione, nie dostrzegł, że załączone do akt tej sprawy dowody (zawierające głównie zeznania świadka U. K. i protokół okazania jej osoby obwinionego) nie miały żadnego związku z czynem zarzucanym obwinionemu A. W. we wniosku o ukaranie.

W tej sytuacji zgodzić się należy z przedstawionym w kasacji stanowiskiem Prokuratora Generalnego, że Sąd Rejonowy w Z. nie miał podstaw do uznania, iż spełniony został wymóg określony w art. 93 § 2 k.p.s.w., by okoliczności opisanego we wniosku o ukaranie czynu nie budziły wątpliwości. Wprost przeciwnie, w ramach postępowania zawisłego pod sygn. akt II W [...]15, Sąd nie dysponował żadnym materiałem dowodowym wskazującym na popełnienie wykroczenia na szkodę M. S.

Należy w tym miejscu podnieść, że czyn obwinionego objęty zaskarżonym wyrokiem nakazowym (popełniony na szkodę M. S. był również przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w Z. w ramach postępowania zawisłego pod sygn. akt II W (...), w którym to postępowaniu Sąd Rejonowy wyrokiem nakazowym z dnia 14 stycznia 2016 r. uznał obwinionego za winnego wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 złotych oraz zwolnił

obwinionego od kosztów sądowych. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 5 lutego 2016 r. (k. 38 akt o sygn. II W (...)).

Trafnie zauważono w kasacji, że w dacie wydania wyroku nakazowego z dnia 14 stycznia 2016 r., w sprawie o sygn. akt II W (...) czyn objęty tym wyrokiem został już prawomocnie osądzony wcześniejszym wyrokiem nakazowym (zaskarżony niniejszą kasacją wyrok nakazowy z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt II W (...)), a zatem zachodziła negatywna przesłanka określona w art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w. Jednakże w związku z oczywistą wadliwością pierwszego orzeczenia i potrzebą jego uchylenia w niniejszym postępowaniu, w obrocie prawnym pozostanie prawomocny wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Z. z dnia 14 stycznia 2016 r., sygn. akt II W (...) Uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt II W (...), dezaktualizuje wskazaną negatywną przesłankę procesową. Należy przy tym podkreślić, że w postępowaniu zainicjowanym kasacją Prokuratora Generalnego, Sąd Najwyższy nie jest władny badać prawidłowości wydania przedmiotowego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Z. z dnia 14 stycznia 2016 r., w sprawie II W (...)

W tej sytuacji Sąd Najwyższy uwzględniając kasację Prokuratora Generalnego wniesioną na korzyść obwinionego, na mocy art. 537 § 2 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok nakazowy i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umorzył postępowanie w sprawie o sygn. akt II W [...] /15, o czyn popełniony w dniu 5 kwietnia 2015 r. na szkodę M. S. . Należy nadmienić, że karalność tego czynu ustała w dniu 5 kwietnia 2017 r., gdyż do zmiany treści art. 45 § 1 k.w., polegającej na wydłużeniu okresu przedawnienia karalności wykroczenia doszło dopiero w dniu 1 czerwca 2017 r. (ustawa z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2017 r., poz. 966), a zatem już po zakończeniu biegu okresu przedawnienia w tej sprawie.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 638 k.p.k. i art. 119 k.p.s.w.